

[Socialministeren.]

om Lærlingeforhold. Jeg kan dertil svare, at jeg vil bede det ærede Medlem om at læse Begrundelsen af, hvorfor der ikke er taget Hensyn til Ferie med flere Spørgsmaal i Bemærkningerne, hvor jeg ganske kort gør opmærksom paa, at allerede Forslaget af 1924—25 tog alle de Bestemmelser i Lærlingelovens §§ 7 og 8, der handler om Begrænsning af Arbejdstiden og ugentlig Fridøgn, ud, idet alle Bestemmelser om Arbejdstiden, Lavalder m. v., altsaa ogsaa Ferie for unge Mennesker under 18 Aar, uanset om de paagældende er Lærlinge eller ej, er samlet i en Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde, nemlig Loven af 18. April 1925.

Naar vi har en selvstændig Lovgivning, der netop drejer sig om Børn og unge Menneskers Arbejde, altsaa ogsaa om Lærlinge, saa er det givet, at jeg ikke giver mig til at reformere med Hensyn til Arbejdstid eller Feriespørgsmaal paa Lærlingeloven, saa maa disse Spørgsmaal tages op i Forbindelse med en eventuel Revision af den anden Lovgivning. Jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at jeg i og for sig hidtil har haft nok at gøre, saa man ikke kan sige, der er noget mærkeligt i, at Loven af 1925 ikke er kommet til Revision. Om der er Grund til det nu i Forbindelse med Lærlingelovgivningen og i Forbindelse med disse nye Overenskomster, skal jeg overveje.

Maa jeg saa slutte med at sige, at jeg har ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag søgt at stille mig paa det Standpunkt at affatte Bestemmelserne i Lærlingeloven ud fra, dels hvorledes jeg selv som Fader, der skulde have Børn anbragt i Lære, vilde ønske en Lærlingelov var affattet, dels hvorledes jeg som Læremester vilde finde det rimeligt at blive stillet fra Lovgivningsmagtens Side, naar jeg skulde have fremmedes Børn under min Varetægt i deres allervanskeligste Aar. Jeg har med andre Ord søgt at anlægge ikke et ensidigt økonomisk Interessesynspunkt, hverken et snævert Mester- eller et snævert Lærlingesynspunkt, men det Samfundssynspunkt, som jeg som Socialminister formentlig ikke alene har Ret, men ogsaa Pligt til at anlægge, og som jeg ærlig talt synes, at ogsaa alle ærede Medlemmer af dette høje Ting har Forpligtelse til at anlægge, naar det drejer sig om en Beskyttelseslov for de ganske unge.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 6

forkastedes med 59 Stemmer mod 28.

§§ 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 59 Stemmer mod 7, medens 32 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 3, saaledes ændret, og §§ 4—10

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 11, saaledes ændret, og §§ 12—22

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 23, saaledes ændret, og § 24

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4

vedtoges med 59 Stemmer, medens 41 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 5

vedtoges med 59 Stemmer, medens 41 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 25, saaledes ændret, og §§ 26—32

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelser af Gaars Dato fremsender Udenrigsministeren:

Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den af Folkeforbundets tolvte Forsamling den 26. September 1931 vedtagne, af Danmark den 31. December 1931 undertegnede almindelige Konvention til Fremme af Midlerne til Forhindring af Krig.

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afsluttelse af en Forligstraktat mellem Danmark og Chile og

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Forligs- og Voldgiftstraktat mellem Danmark og Tyrkiet.

Sagerne vil blive behandlet først i Landstinget.